

POETYKA I HORYZONTY TRADYCJI

Otrzymujemy dobrą kontynuację białostockich studiów o związkach literatury i geografii. Autorzy artykułów opisują zdeponowane w tekstach i przez nie zapośredniczone przestrzenie realne i wyimaginowane, którym właśnie zapis daje nieraz jedyną szansę (za)istnienia, (prze)trwania. O narrację i utekstowienie upominają się miejsca puste i opuszczone, poddane niszczącemu działaniu czasu i człowieka, miejsca cudze czy miejsca ruchome, tracone i odzyskiwane, wielokulturowe, przestrzenie pogranicza z rywalizującymi o nie opowieściami narodowymi czy etnicznymi o odmiennych punktach widzenia. W opisach poddają się one dialektyce śladu i obecności, centrum i peryferii, swojskości i obcości, konstrukcji i rekonstrukcji.

Z recenzji Katarzyny Wądołny-Tatar

ISBN 978-83-7431-514-2

Badania nad „utekstowaniem przestrzeni” są dla literaturoznawców kolejnym etapem – po zwrocie topograficznym w humanistyce i naukach społecznych – w studiach nad związkami literatury i przestrzeni. To okazja zarówno do ponownego przedyskutowania stosunkowo niedawno recypowanych w Polsce teorii przestrzeni (w tym też teorii miejsc pamięci), jak i do ożywienia rodzimej dyskusji na temat relacji przestrzeni/miejsca i kultury. Autorzy prac zebranych w niniejszym tomie zwracają się szczególnie – i to jest ich niepodważalna zasługa – ku miejscom zapomnianym, marginalizowanym, ukrytym czy wręcz pustym.

Z recenzji Renaty Makarskiej

UTEKSTOWIONE

GEOGRAFICZNE PRZESTRZENIE

Geograficzne przestrzenie utekstowane

WYDAWNICTWO UNIWERSYTETU W BIAŁYMSTOKU